

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corpus Doctrinae Christianae

Melanchthon, Philipp

Lipsiae, 1572

VD16 M 2890

Admonitio Ad Lectores.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36094

ADMONITIO AD LECTORES.

ORVM SCRIPTORVM, QUAE COMPLECTVNTVR orthodoxi & Catholici dogmatis Christiani veram & puram doctrinam, vno libro collectorum, hoc tempore editionis non minimam causam dederunt, quorundam tranquillitati & quieti inimicorum calumniae & falsae criminatioes, quibus Principis Elect. Saxoniae ditioni subiectarum regionum Saxonicarum & Misnicarum Ecclesiam grauius insectantur, & hominum odia concitant aduersus multos innocentes, & varie animos hominum diuersis in locis perturbant, cum ingente dolore piorum ac bonorum, & gaudio aduersariorum, quorum contumacia hoc pacto corroboratur, ex quo tam dissidia ingrauescunt, quam cumulantur absurda atque praua.

Haec peruersitas manifesta est, in cuiusdam Flacij Illyrici, & Galli, maledicis & contumeliosis scriptis, nec non aliorum quorundam illis adhaerentium, & augmentum distractionem. His iam longo tempore hoc vnum curae & propositum est, vt harum regionum Ecclesiasticam doctrinam & ceremonias culpent, repudient, & prorsus condemnent: cum mendacia eorum euidentia sint, neque quicquam reprehensionem mereatur, ipsique audacissime arripiant omnes indicatarum Ecclesiarum doctrinam insectandi occasiones. Quamuis alia doctrina haec non sit, nisi ea quam ipsi quoque profitentur, nimirum Confessionis oblatae Maiestati Caesareae Anno Christi 1530. Augustae, vbi & palam lecta, & postea vna cum Apologia publicata est. Cui sunt omnia deinde addita scripta quocumque tempore consentanea, neque Ecclesiae harum regionum ab hac vnquam discesserunt, imo constantissime eam retinuerunt & defenderunt, Deo propitio adiuuante, durissimis difficilissimisque & periculosis temporibus, & benignitate eiusdem Dei, perpetuo in hoc sunt perseverantiae, quicquid vociferentur & latent, dissipationum autores & pacis hostes, Deo ad illorum furores adhuc conueniente, est enim *μαρτυριον*, qui tamen aliquando etiam iustae irae debitam seueritatem exercebit, cum ipsi erga plurimos bonos & pios, praebuerint se crudelissimos atque saeuissimos, cum cupiditate maioris insolentiae, quae sane efficax esse posset, si admitterentur instigationes & delationes & calumniae ipsorum.

Sed bona spes est, elementissimum Deum patrem Domini & saluatoris nostri Iesu Christi, qui est veritas aeterna & princeps pacis, oppositum se improbitatis istius vesaniae, eamque repressurum esse, accensa luce in cordibus eorum, qui istis nugatoribus haecenus addicti fuerunt, vt perspiciant & cognoscant veritatem, animaduertentes

tentes

A D M O N I T I O

rentes quid ad rem pertineat, vel ipsam potius rem negotiumque considerantes, & necessaria distinguentes, a non necessarijs, & certa ab incertis, & futilia ac lenia à grauibus atque prudentibus tam dictis quam factis, vt hoc modo nihil queratur, neque expectatur aliud, nisi Dei æterni honor, laus & gloria, & Ecclesiæ vtilitas commodaq; & incrementum, & reipublicæ felicitas.

Cum isto mirabilium hominum genere agi nihil potest, qui suo arbitrio damnant quidlibet, neque personis auditis, neque dijudicatis rebus. Cogunt concilia, quando & vbi ipsis placet, atque vendicant sibi maiorem magisque intolerabilem & minus excusabilem auctoritatem ac potestatem, quam Papa Romanus vnquam. Quæ quo tandem euasura videantur, cogitentur. Cum autem inciderit ætas nostra in tempora mundi extrema, de quorum euentis extant admonitiones redemptoris & saluatoris nostri, & Apostolorum ipsius, restat vt sibi videat vnusquisque, & vitet interitum.

Harum Ecclesiarum, quæ sunt in regionibus Principis Electoris Saxoniz, doctrina neque dubia neque varia aut mobilis est, sed ab initio, sincera, concors & constans conseruata, & vsurpata annis iam triginta, penitus consentanea confessioni Augustanz per omnes partes. Itaque omnes, qui inferunt crimen his regionibus defectiois, aut erroris voluntarij consultiq; & pernicacis, ij iniuriam faciunt Ecclesijs violentam ad Deum & homines: coram quibus etiam aliquando respondere cogentur, de excitatis turbis & impedita quiete, & turbantes Ecclesiam portabunt onus suum.

Quapropter prospiciat sibi quisque, ne temeraria condemnatione innocentum, sese implicet, & particeps fiat huius tanti peccati. Dei benignitate, excusatio Ecclesijs harum regionum nulla in parte deest, cum bonæ conscientiz patrocinio. Et sunt antehac editæ expositiones veræ, admonitionesq; opportunæ, & disputationes his de rebus seriæ & graues. Et nunc, ne quid omittatur, Summa Doctrinæ supra memoratæ, simul emittitur in lucem, ad fructuosum vsum tam Ecclesiarum in his regionibus, quam externarum: neque tamen non etiam hanc ob causam, quemadmodum dictum est, vt omnes qui oculos habent & aures, videndo & audiendo percipere possint, quid quo modo in harum regionum Ecclesijs ab initio apparentis benignitate diuinæ luminis, æternæ & cœlestis veritatis, in hunc vsque diem doceatur, & in qua doctrina constanter perseueretur. Neque quisquam demonstrare vnquam poterit, hæc aliter se habere, aut veram sanamque & puram doctrinam Euangelij, in minimo vsquam esse corruptam.

Quæ cum ita sint, æquum fuerat, Flacium & Gallum & alios quosdam, non indulgere animo, vt tam horribilium scandalorum
auto-

A D L E C T O R E S .

autores existerent, zelum prætexentes, & alijs coloribus pingentes facinora audaciz. Quod si permissione diuina, licentia ista temeritatis diuturnior esse forte debeat, In hunc scilicet euentum omnes sibi videre & salutaria monita admittere poterunt, qui veritatem amant, & absunt à leuitate, cupida contentionum atq; rixarum & distractionum infinitarum, attendentes diligenter & cauentes insidias eorum, qui ambitione incitati, præ cæteris in existimatione aliqua esse affectant, neq; alia tamen via huc contendunt, quam temeraria obtrectatione, & insectatione aliorum, & comminiscendo nouas, & monstrosas, & obscuras absurditates rixarum *καὶ λογομαχίαν*. Qui specie oppugnandi errores, non paucos simplicium & proborum animos in fraudem induxerunt, & periculum est, ne inducant plures.

Si igitur aliter fieri nequit, relinquatur petulantia mundi in Ecclesiasticis & ciuilibus rebus curiosa atq; pernicax, vesania opinionum ipsius, vt festinet ad exitium. Interea autem par est, vt pij & amantes veritatem, intendant oculos in lucem verbi Dei, & patere sinant aures soli voci Pastoris sui Domini Iesu Christi, fugientes inculcationes alienas & abhorrentes & intricas atq; mirificas, & respicientes non necessaria certamina ac lites. Et implorantes solum & vnicum carissimum Dominum & protectorem suum, vera fide & toto pectore in his tristissimis ærumnis, includant se aliquantisper in cubili sui penetralia, secundum Prophetam, donec transeat indignatio.

Deus æternus pater Domini & saluatoris nostri Iesu Christi, propter hunc ipsum impertire rursus dignetur Spiritum sanctum Ecclesie sue copiose, ut hæc aucta multitudine in pace & coniunctione precari, Deum inuocare, religiose laudare, celebrare, gratias ipsi agere possit, in omni religiosa & pacifica caritatis & amoris affectione. Cui vni, vero, æterno, omnipotenti, sancto, forti, immortali, misericordie Deo sit laus, gloria, victoria in secula infinita.

Amen.

S Y M B O -